

ปี ค.ศ.

เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

ประวัติศาสตร์โลก

1. สมัยสาธารณรัฐ

1912 - 192'

ยุคของพรรคชาตินิยม ภายใต้การนำของซุนยัตเซ็น และเหตุการณ์ภายหลังการลาออกของ ซุนยัตเซ็น ยวนซีไช่ ใ้ได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี

1912

เมื่อ ค.ศ. 1912 คณะชาตินิยมหรือก๊กมินตั๋งของซุนยัตเซ็นสนับสนุนรัฐบาลระบบเลือกตั้ง มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในเดือน

สงครามในคาบสมุทรบอลข่าน (1919 - 1913)

1914

เมษายน 1913 แต่ยวนซีไช่สั่งปิดสภา เมื่อ มกราคม 1914 และพยายามจะนำเอาระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาใช้ แต่ไม่

เริ่มสงครามโลกครั้งที่ 1

1915

สำเร็จเมื่อ ค.ศ. 1915 ยวนซีไช่ถึงแก่กรรมใน ค.ศ. 1916

มงโกลและธิเบตประกาศอิสรภาพโดยปริยาย ผู้มุ่งครองชาน-ทุง และเสนอข้อเรียกร้อง 21 ประการ นับเป็นความพยายามที่จะให้จีนทำตามเจตจำนงของตน

เริ่มสงครามโลกครั้งที่ 1

1919

จีนปฏิเสธไม่ยอมลงนามในสนธิสัญญาแวร์ซายน์

การต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น

ตั้งสันนิบาตนานาชาติ

1918

1922

การประชุมที่วอชิงตัน (Washinton Conference)

(1919)

สงครามกลางเมืองระหว่างพวกซุนคิก

1920 - 21

พิมพ์เอกสารทางการเมืองของซุนยัตเซ็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

1919 - 21

บทความเรื่อง "กฎเกณฑ์สามประการของประชาชน"

(Three Principles of the People- 1919-24)

1921

การตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน (The Chinese Communist Party

มุสโสลินี ผู้เผด็จการใน

1923

และร่วมงานกับพรรคชาตินิยม (The First United Front)

อิตาลี (1922)

1923

ข้อตกลงของ ซุน - จอห์ กับรัสเซีย.-

- องค์การคอมมิวนิสต์นานาชาติสัญญาให้ความช่วยเหลือจีน

ผู้มุ่งกลายเป็นชาติมหา

- ส่งเจียงไคเช็คไปรัสเซียศึกษาระบบโซเวียต

อำนาจ

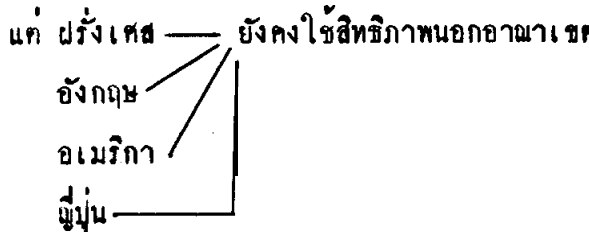
- รัสเซียส่ง โบโรดิน (Borodin) และอีกหลายคนมา

เป็นที่ปรึกษาให้จีน

1925

ซุนยัตเซ็นถึงแก่กรรม เดือนมีนาคม

2. สมัยภายใต้การนำของเจียงไคเช็ค (1925 - 1949)

- 1925 เจียง เป็นแม่ทัพบัญชาการทัพของพรรคชาตินิยม
- 1926 เจียงทำการรัฐประหารล้มอำนาจการปกครองของรัฐบาลพลเรือน (ภายใต้การนำของหวังชิงเว่ย (Wang Ch'ing-wei) เจียง เริ่มเคลื่อนกำลังไปภาคเหนือปราบปรามก๊กต่างๆ (Northern Expedition)
- 1927 รัฐบาลจีนที่เมืองฮั่นเคาแตกเจียงออกจากตำแหน่งผู้บังคับบัญชาการทัพของพรรคชาตินิยม เจียงปราบปรามกำลังของรัฐบาลที่ฮั่นเคาและเริ่มกวาดล้างคอมมิวนิสต์ โบโรคินกลับรัสเซีย
- 1928 เจียงตั้งรัฐบาลที่นานกิง เริ่มงานรวมประเทศโดยประณีประยอมกับพวกซุนคิงก๊กต่างๆ คอมมิวนิสต์เริ่มตั้งกองทัพแดง ภายใต้การนำของ ชูเทห์ (Chu Teh) และเมาเซตุง (Mao Tse-tung) อังกฤษยกเลิกการเช่าสัมปทานและสิทธิพิเศษในจีน จีนเริ่มมีอิสระในการเก็บภาษี
- 1930 แต่ ฝรั่งเศส — ยังคงใช้สิทธิภาพนอกอาณาเขต
อังกฤษ —
อเมริกา —
ญี่ปุ่น —
- 1931 ญี่ปุ่นยึดครองแมนจูเรีย (Manchurian Incident)
- 1932 หลักการของสทิมสัน (1932)
ระบบโซเวียตในเกียงสี และการประกาศสงครามกับญี่ปุ่น
- 1934 # 3 พวกจีนคอมมิวนิสต์เริ่มการเดินทางระยะยาวนาน (Long March) ที่ เซนสี (Shensi)
- 1936 กองทัพของพวกซุนคิงก๊กจับเจียงไคเช็ค เรียกร้องให้ต่อต้านญี่ปุ่น (The Sian Incident),
- 1937 คอมมิวนิสต์เจรจาทอรรวมแนวต่อต้านญี่ปุ่น (The Second United Front)
- 1937 - 3' ญี่ปุ่นครอบครองจีนภาคเหนือและตะวันออก รัฐบาลจีนย้ายเมืองหลวงไป Chungking (1938)

คาอินเริ่มตั้งกฎเกณฑ์
ปกครองรัสเซีย (1928)

โกลเดอร์ได้รับเลือกตั้งเป็น
ประธานสภา (1933)

1941	เริ่มสงครามกลางเมือง จีนชาตินิยมกับจีนคอมมิวนิสต์	ญี่ปุ่นทิ้งระเบิดโจมตีอ่าวเพิลล์ฮาเบอร์
1942 - 45	จีนคอมมิวนิสต์ครอบครองจีนภาคเหนือหลังแนวรบของญี่ปุ่น (1942 - 1945)	การทิ้งระเบิดปรมาณู (Atomic Bombs -1945) ที่เมืองนางาซากิ และฮิโรชิมา
1946	นายพลมาร์แชลล์ใกล้เกลี้ยสงครามกลางเมืองในจีนไม่สำเร็จ	
1946 - 49	วิกฤติการณ์ของสงครามกลางเมือง	
1949	เจียง ไค เชคหนีไปไต้หวัน	
	<p>ผลงานของรัฐบาลจีนชาตินิยม .-</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างทางหลวง ทางรถไฟ 2. การเริ่มระบบอุตสาหกรรม และสร้างเมืองท่าทันสมัยหลายแห่ง 3. ปรับปรุงฐานะของสตรี ออกกฎหมายห้ามมิภรรยาทำการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและขนบธรรมเนียมให้ทันสมัยตามแบบฉบับตะวันตก <p>3. <u>สมัยคอมมิวนิสต์ ตั้งแต่ ค. ศ. 1949</u></p>	
1949	<p>สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน (People's Republic of China -CPR)</p> <p>เมืองหลวงคือปักกิ่ง</p> <p>รัฐบาลมีรูปแบบกึ่งระบบผู้แทน (Quasi-representative body)</p> <p>ที่ประชุมที่ปรึกษาทางการเมืองของประชาชน (People's Political Consultative Conference)</p> <p>และการร่างพระราชบัญญัติผ่านสภา เพื่อรัฐบาลคอมมิวนิสต์ (กันยายน 1949)</p>	

1950	การปรับปรุงระบบนิติบัญญัติ ที่สำคัญคือ 1. พระราชบัญญัติว่าด้วยกรแต่งงาน (Marriage Law -April 1950) ยกเลิกระบบครอบครัววงศ์เดิมอย่างถอนรากถอนโคน 2. พระราชบัญญัติว่าด้วย สหพันธการค้า (Trade Union) เพื่อการตั้งองค์การกรรมกร ภายใต้การริเริ่มของรัฐ (1950) 3. พระราชบัญญัติปฏิรูปการเกษตร เพื่อตั้งองค์การและหาวิถีทางในการรับที่ดินและแจกจ่ายที่ดินเพื่อการเกษตรในลักษณะที่เสมอภาคที่สุด (Land Reform or Agrarian Reform -June 1950)	รัฐและเยอรมัน เริ่มตั้ง
1950	สนธิสัญญาพันธมิตรระหว่างจีนแดงกับรัสเซีย ลงนามที่มอสโก เมื่อฤดูใบไม้ผลิ เดือนมิถุนายน; เกาหลีเหนือรุกรานเกาหลีใต้ จีนแดงแทรกแซง เมื่อพฤศจิกายน; "การต่อต้าน 5 ประการ"	
1951	(The Five Anti Movement.) เพื่อทำลายชนชั้นนายทุนให้อ่อนกำลังลง และระงับอุปสรรคเพื่อการยึตรัฐกิจส่วนตัว (Private Enterprise) ในเมืองใหญ่ (เมื่อตุลาคม 1951)	
1953 - 5	แผนการห้าปีแรก ปรากฏใน ธันวาคม 1952 การอุตสาหกรรมและการสร้างทางรถไฟ เป็นจุดมุ่งหมายแรกสุดให้มีขึ้นทั่วประเทศ โดยความช่วยเหลือของรัสเซีย	
1953	ข้อตกลงทางการพาณิชย์ระหว่างจีนแดงกับรัสเซีย เมื่อเดือน มีนาคม 1953 ลงนามสงบศึกในเกาหลี เมื่อกรกฎาคม 1953 ข้อตกลงว่าด้วยการร่วมมือทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม (พฤศจิกายน 1953)	
1953 - 5	สหกรณ์ความร่วมมือระหว่างกสิกร (Agricultural Produce Cooperatives) เป็นการเริ่มระบบรวบรวม (Collectivization of Agriculture) ในปี ค.ศ. 1953 -54 ระบบการเรียกเก็บข้าวโดยพลการ	
1954	พิมพ์รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เมื่อมิถุนายน เริ่มเลือกตั้งสภาของประชาชนแห่งชาติ (National people's Congress) ในเดือนกันยายน	

	<p>ท่าความตกลงอีกมากมายกับรัสเซีย เกี่ยวกับการร่วมมือกัน ในเกาหลี ไต้หวัน ญี่ปุ่น อาเซียนอาคเณย์ ทางด้านความช่วยเหลือ เหลือทางด้านวิชาการและการสร้างทางรถไฟ (ตุลาคม 1954) การประชุมที่เจนีวา (เมษายน - กรกฎาคม 1954) การแบ่งแยกอินโดจีน จีนแดงเข้าร่วมการประชุม</p>	
1955	<p>การประชุมของกลุ่มประเทศในแอฟริกา อาเซีย ที่เมือง บันดุง (Bandung) เมื่อเมษายน จีนเริ่มประณามประเทศ เพื่อนบ้าน เช่นสัญญาว่าค้าขายสินค้ากับอินโดนีเซีย รัสเซียตกลง ช่วยจีนค้นคว้าทางด้านพลังงานปรมาณู เมื่อ เมษายน 1955 กองทัพรัสเซียถอนตัวออกจากเมืองท่าอาเซอร์ (Port Arthur) เมื่อเดือน พฤษภาคม</p>	
1956	<p>วางโครงการเพื่อการสร้างพยุขนะจีนเมื่อกุมภาพันธ์ 1956 ผลของนโยบายจีนแดง จีนเริ่มเปลี่ยนรูปโฉม ทันสมัยขึ้นและมีลักษณะเป็นรัฐทหาร มากขึ้น โดยการใช้วิธีการขั้นรุนแรงของคอมมิวนิสต์ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย คือการเป็นชาตินิยมอำนาจ</p>	<p>รัฐการภิบาล วิกฤติการณ์ที่กรุง ฮูเอซ (1956)</p>
1958	<p>การโจมตีหมู่เกาะคีมอย (Quemoy) การตั้งระบบคอมมูน (Commune System)</p>	
1959	<p>คาไล ลามะ แห่งทิเบตลี้ภัยไปอินเดีย</p>	

ลำดับเหตุการณ์ ค.ศ. 1957 - 1970.

1957	กุมภาพันธ์	<p>เมาเซตุง สุนทรพจน์ "การแก้ไขความขัดแย้งระหว่าง ประชาชนที่ถูกวิชี"</p>
	มิถุนายน	<p>รณรงค์ Hundred Flowers เพื่อสำรวจความรู้สึก นึกคิดของบรรดาปัญญาชน รณรงค์ Hundred Flowers ยุติ เริ่มการรณรงค์ (Rectification Campaign) ต่อต้านพวกฝ่ายขวา (Anti Rightist)</p>

	ตุลาคม	เริ่มโครงการก้าวล้ำหน้า (Great Leap Forward)
1958	สิงหาคม ธันวาคม	การตั้งระบบคอมมูนในชนบท มุ่งกระจายทั่วประเทศ คณะกรรมการกลางประเทศลดการตั้งระบบคอมมูน ให้ค่อยเป็นค่อยไป วิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ เม้าเซตุง ลาออกจากตำแหน่ง ประมุขของรัฐ
1959	เมษายน สิงหาคม	หลิวเซาซี ได้รับเลือกเป็นประมุขของรัฐ คณะกรรมการกลางประชุมสมาชิกที่ลูชาน (Lushan) ร.ม.ท.กลาโหม เปงเตฮวย (Peng Teh - huai) โจมตีนโยบายก้าวล้ำหน้าของเม้าเซตุง เปงเตฮวย ถูกขับออกจากตำแหน่ง ลินเปียวเป็นแทน
1960	สิงหาคม	ผู้เชี่ยวชาญชาวรัสเซียกลับรัสเซีย ยุติความช่วยเหลือ ทางเศรษฐกิจ จีนแดงเป็นอริกับรัสเซียอย่างเป็นทางการ
1961	มกราคม มีนาคม	พิมพ์บทละครของ วูฮาน เรื่อง "ไห่เจีย (Hai Jui) จากงาน" คณะกรรมการกลางประกาศให้วงการอุตสาหกรรมและ กสิกรรม มีความเป็นอิสระคล่องตัวขึ้น (Liberaliza tion)
	ตุลาคม	การโจมตีเม้าอย่างลับๆ ล่อๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์ เขียนโดยวูฮาน (Wu Han) เตงโท (Teng T'ao) และเลี้ยวโมชา (Liao Mo - sha)
1962	กันยายน	การประชุมของคณะกรรมการกลางครั้งที่สิบ เม้าเซตุง เตือนให้รู้สึกถึงการต่อสู้ระหว่างชนชั้นกรรมาชีพและชั้น กฎหมายว่ายังคงมีปรากฏอยู่ เริ่มการเวียนรู้ลัทธิสังคมนิยม (Socialist Education Movement)
1963	กรกฎาคม	การประชุมสุดยอดระหว่างรัสเซียและจีนแดง ฌ.มอส โคว์ แต่ตกลงกันไม่ได้

1964	กุมภาพันธ์	<p>เริ่มรณรงค์เรียกร้องประชาชนให้ดูและปฏิบัติตามตัวอย่างจากกองทัพปลดแอก (Emulate the PLA) ให้ถือเป็นแบบอย่างของการปฏิวัติ ลินเปียวเริ่มมีอำนาจ อิทธิพลขึ้นสูง</p>
	กันยายน	<p>หลิวเซาซี ออกคำแนะนำเตือนเรื่องการเผยแพร่เรียนรู้อัตนวิสัยนิยม และเริ่มกวาดล้างบรรดาเจ้านาที่พรรคในระดัยเบื้องตนตามท้องถิ่น</p>
	ตุลาคม	<p>ครูสเชพหมค่ออำนาจ จีนแดงทดลองระเบิดนิวเคลียร์</p>
1965	มกราคม	<p>คณะกรรมการกลางเริ่มการประชุมเรื่องการทางาน (Working Conference)</p>
	กุมภาพันธ์	<p>เมมา ย้ำว่า จุดประสงค์ของการรณรงค์เรียกร้องให้ศึกษาลัทธิสังคมนิยม คือ "ชำระปรับปรุงพรรคและบรรดาผู้อยู่ในระดัยสูงของพรรคที่มีอำนาจอยู่ในมือ และกำลังจะเอนเอียงความคิดเห็นและการกระทำไปสู่เส้นทางแห่งลัทธินายทุน"</p> <p>มีการรณรงค์อย่างกว้างขวางเพื่อศึกษาและประยุกต์ความคิดเห็นของเมมา ภายใต้การสนับสนุนของกองทัพปลดแอก</p>
	มีนาคม	<p>สหรัฐอเมริกาโจมตีทิ้งระเบิดเวียตนามเหนือจีนแดง กลัวสงครามจึงเริ่มมาตรการป้องกันตนเองทุกวิถีทาง</p>
	กันยายน	<p>ลินเปียวพิมพ์บทความเรื่อง "ขอให้ประชาชนของกองทัพปลดแอกจงยังยืนนาน"</p>
	พฤศจิกายน	<p>คณะกรรมการกลางประชุมเรื่องงาน เมมาแต่งตั้งกลุ่ม 5 คน นำโดยนายกเทศมนตรีปักกิ่งชื่อ นายเปงเจิน (P'eng Chen) เพื่อตรวจสอบอิทธิพลของชนชั้นกฏุมพีในแวดวงวัฒนธรรม</p> <p>หนังสือพิมพ์เวินฮุยเป่า (Wen Hui Pao) ของเซียงไฮ้ พิมพ์ทวิวิจารณ์ละครของวูฮานเรื่อง "เสยบูถูกขับออกจากงาน" โจมตีว่ามละครนี้มีจุดประสงค์ที่หักล้างปกป้องทัศนคติของเปงเคฮวย การวิพากษ์วิจารณ์</p>

		บหละครนี้เปิดฉากการวิพากษ์วิจารณ์ขั้วระวางวรรณกรรมของจีน เสนาธิการทหารของกองทัพปลดแอก คือ โล ยู่ชิง (Lo - Jui Ching) หายตัวไปอย่างลึกลับ คาดกันว่าถูกกวาดล้างจากวงการเมือง
1966	กุมภาพันธ์	เปงเจินและกลุ่ม 5 คน ออกรายงานความก้าวหน้าในการชำระวรรณกรรม
	เมษายน	เริ่มโจมตีบุคคลในวงการศึกษาและวรรณกรรมในปักกิ่ง บุคคลเช่น วูฮาน เคงโท และเลียวโมซา ถูกประณามเป็นพวกกบฏผี
	พฤษภาคม	คณะกรรมการพรรคในเขตเทศบาลปักกิ่ง เริ่มปรับปรุงองค์การของตน หลังจากการบิคยกละกองค้การเมื่อบรรดาสมาชิกเรียกร้องการปรับปรุงชำระองค์การ รายงานของเปงเจินถูกประณามว่าเป็นวานยาพิชเขา กลายเป็นเหยื่อการกวาดล้างพรรคเป็นคนแรกในการรณรงค์เพื่อปฏิวัติวัฒนธรรม
	มิถุนายน	คามมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณปักกิ่ง เริ่มปิดโปสเตอร์ตัวอักษรใหญ่เป็นการเริ่มรณรงค์วิพากษ์วิจารณ์ในหมู่นักศึกษา
	กรกฎาคม	เริ่มการรณรงค์ปฏิวัติวัฒนธรรมในหน้าหนังสือพิมพ์อย่างเปิดเผย โดยเฉพาะในจีนรายวันจุดประสงค์ของการปฏิวัติวัฒนธรรมคือการกวาดล้างผู้เป็นปฏิปักษ์ต่อพรรคและลัทธิสังคมนิยม
	สิงหาคม	เมากลับมาสู่ปักกิ่ง วายน้ำข้ามแม่น้ำแยงซี เพื่อพิสูจน์ว่าสุขภาพแข็งแรง
		การกำจัต ร.ม.ค. วัฒนธรรม คือโจวยัง (Chou Yang)
		การประชุมคณะกรรมการกลางครั้งที่ 11 โจมตีการทำงานของกลุ่มทำเนียบทีม (Work Team) ว่าเป็นการปราบปรามนักศึกษาหัวปฏิวัติ
		การออกข้อคกลง 16 ประการ เรื่องจุดประสงค์และวิธีการสำหรับการปฏิวัติวัฒนธรรม

หลิวเซาซีถูกลดชั้นให้ตกต่ำจากตำแหน่งในสำนักการเมือง (Politburo)

ลูติงยี (Lu Ting - Yi) ผู้อำนาจการโฆษณาชวนเชื่อของพรรคถูกกำจัด

พวกผู้พิทักษ์แดง (Red Guards) ปรากฏตัวเป็นทางการในปักกิ่ง เมาทบุนหลังพวกนี้ให้โจมตีสำนักงานกลางของพรรคตามมีอำนาจแต่เอียงลัทธินิยมในพรรค พวกพิทักษ์แดงกระจายไปทั่วประเทศเพื่อเชื่อมโยงกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในค่านิยมปฏิวัติ

กันยายน พวกพิทักษ์แดงได้รับคำเตือนให้ระมัดระวังวินัยและความเป็นการต่อสู้โดยหลักเหตุผลมิใช่โดยพลการ ห้ามเข้าโรงงานและที่นา

ตุลาคม ลินเปียวออกคำสั่ง 5 ประการ เรื่องการปฏิบัติการทางการเมืองของกองทัพปลดแอก ย้ำความเคารพเชื่อฟังประชาชนเมมาและนโยบายเพื่อกรรมมาชีพ

พฤศจิกายน หลิวเซาซีทำพิธีสารภาพวิจารณ์ตนเองในที่ประชุมพรรคยอมรับว่าได้กระทำการผิดพลาดในการปฏิวัติการเป็นทีมหลายครั้งในเดือนมิถุนายนและกรกฎาคม

คณะกรรมการกลางแนะนำแนวทางใหม่พรรคกรรมมาชีพและชาวนาที่มีหัวปฏิวัติให้เริ่มรณรงค์ปฏิวัติวัฒนธรรมในโรงงานและฟาร์ม

1967 มกราคม "การปฏิวัติเดือนมกราคม" อุมิตีขึ้นอย่างรุนแรงในเซียงไฮ้ พวกพิทักษ์แดงและพวกกบฏปฏิวัติพยายามยึดอำนาจจากบรรดาชนชั้นผู้นำพรรคที่เอียงเอนเป็นฝ่ายกบฏ คณะกรรมการพรรคทั่วประเทศสั่งการปฏิบัติการ เนื่องจากถูกโจทก์วิพากษ์วิจารณ์

กุมภาพันธ์ เริ่มการตั้งคณะกรรมการปฏิวัติ (Revolutionary Committee) ในมณฑลเสฉงเกียง ประกอบด้วยพันธมิตร 3 ฝ่าย (Three-way alliance) ได้แก่เจ้าหน้าที่พรรค ผู้นำฝ่ายกบฏและตัวแทนกองทัพปลดแอก

ผู้พิทักษ์แดงและพวกกบฏปฏิวัติเริ่มแตกแยกและอนาธิปไตย

มีนาคม	<p>ระบาคทั่วประเทศ</p> <p>"กระแสธารวนกลับในกุ่มภาทันซ์" เพื่อยึดอำนาจคืน พรรคพยายามเรียกอำนาจคืนจากพวกกบฏปฏิวัติฝ่ายซ้าย กองทัพปลดแอกแนวสันนิษสนนกลีกรรรมและประกันระเบียบวินัยแรงงานในชนบทระหว่างฤดูลงมือเพาะปลูก</p> <p>ประธานาธิบดีเหอเซีวี่ว่าเป็นครูส.ศ.ของจีนและอันดับหนึ่งของผู้นำพรรคที่เอียงเอนไปสู่ลัทธินายทุน</p> <p>ผู้พิทักษ์แดงและพวกกบฏปฏิวัติแสดงความรักใคร่บรรณาการเจ้าหน้าที่พรรคที่ยอมสารภาพผิดและเปลี่ยนแนวความคิดของตนได้</p>
พฤษภาคม	<p>กองทัพปลดแอกแนะนำให้หลีกเลี่ยงการใช้กำลังควบคุมความแตกแยกในหมู่คณะกบฏปฏิวัติและวิพากษ์วิจารณ์บรรดาผู้นำทางทหารที่ใช้กำลังปราบปรามตามมณฑลต่างๆ</p> <p>เริ่มรณรงค์ชำระกองทัพปลดแอก ผู้นำทางทหารส่วนท้องถิ่นประกาศสารภาพผิด</p>
มิถุนายน	<p>จีนแดงทดลองเครื่องมีไฮโดรเจน (Hydrogen device)</p>
กรกฎาคม	<p>"เหตุการณ์ ณ เมืองวูฮาน" แสดงเป็นครั้งแรกถึงการที่กองทัพปลดแอกเริ่มกระต้างกระเพื่อมไม่ฟังคำสั่งของเมมา</p>
สิงหาคม	<p>มาคามาเมมาแนะพวกพิทักษ์แดงและกบฏปฏิวัติให้ตั้งแยกพวกที่เอียงลัทธินายทุนออกจากกองทัพปลดแอก</p> <p>พวกกบฏปฏิวัติยึดกระทรวงการต่างประเทศ เหนือที่ทำการสถานทูตอังกฤษ และวิจารณ์ ร.ม.ค. การต่างประเทศจีนอิ (Chen Yi)</p>
กันยายน	<p>มาคามาเมมาถอนคำสั่ง "โจมศึกลุ่ม" หนึ่งในกองทัพปลดแอก เริ่มระยะผ่อนปรน ในขณะที่พวกนิยมเมมาพยายามควบคุมพวกเอียงซ้ายจึก</p> <p>เมมาเดินทางทั่วประเทศ ออกคำประกาศแนะพวกกบฏปฏิวัติให้พยายามออมชอมกันไว้เพื่อความสามัคคีและประณามการแตกแยกเป็นก๊กเป็นเหล่าว่าเป็นการต่อต้านการปฏิวัติ</p>

	ตุลาคม	ประชาชนรายวัน (People's Daily) ย้ำความสามัคคีในมวลกบฏปฏิวัติ และให้พึ่งพาพวกเจ้าหน้าที่ปฏิวัติชั้นนำ และเริ่มตั้งคณะกรรมการระดับมณฑลและระดับเทศบาล
	พฤศจิกายน	เค่งเสี่ยวปิง เลขาธิการพรรคถูกประณามเป็นทางการว่าเป็นพวกเอียงซ้ายอันตราย
1968	มกราคม	พวกนิยมเม่าประณามอนาธิปไตยและการแตกความสามัคคีในมวลเอียงซ้ายจัด เริ่มรณรงค์สนับสนุนกองทัพปก กองทัพปลดแอกไค่แฉะนำไปสนับสนุนพวกฝ่ายซ้ายแต่มีให้สนับสนุนกลุ่มย่อยๆ ของฝ่ายซ้าย
	มีนาคม	พวกเอียงซ้ายจัดเริ่มเคลื่อนไหว (Leftist Movement) มีการกำจัดเสนาธิการทหารของกองทัพปลดแอกคือ ยิงเซงวู (Yang Ch'eng - Wu) นายกรัฐมนตรีจูเอินไล ประกาศว่า "ปัจจุบันเรามุ่งโจมตีพวกหัวเก่าที่ยืนหยัดเอียงขวาเต็มที่" กระแสดรหวนกลับของการโต้คิดในการกำจัดเหยื่อมีผู้รายงานวารุนแรง
	เมษายน	การแตกแยกในมวลหมู่กรรมมาชีพได้รับการยกย่องในประชาชนรายวัน ยกเว้นพวกก๊กเหล่ากบฏที่ถูกระงับเป็นการหนุนหลังพวกเอียงซ้ายให้โจมตีบุคคลชั้นนำของพรรคและบรรดาฝ่ายปฏิปักษ์
	มิถุนายน	ทั่วประเทศมีเหตุการณ์รุนแรง พวกพิทักษ์แดงบุกคุกคลังอาวุธของกองทัพปลดแอก เอาอาวุธไปแจกจ่ายแก่พวกมีอำนาจและพวกก๊กต่างๆ
	กรกฎาคม	เม่าเซตุงจำต้องวิจารณ์คำทักท้วงพิทักษ์แดงในปักกิ่งว่าไร้ระเบียบวินัย และขอความรุนแรง
	สิงหาคม	กลุ่มโฆษณาชวนเชื่อความคิดของเม่า นำโดยพวกกรรมมาชีพและชาวนาภายใต้การนำของกองทัพปลดแอก เริ่มไปสู่โรงเรียนต่างๆ โรงงานและฟาร์มทั่วประเทศเพื่อปราบปรามความรุนแรงและความไม่สงบเพื่อให้เกิดความเป็น

กันยายน	<p>ระเบียบวินัย เมาใหม่ะม่วง เป็นก้านัดแสดงความรัก สนุนแกกุ่มโฆษนา</p> <p>เริ่มตั้งคณะกรรมการระดับท้องถิ่นที่ยุบนาน พู่เทียน กวางสี ชิเบต และซินเกียง นับเป็นการสิ้นสุดความเคลื่อนไหวซึ่งเริ่มตั้งแต่ มกราคม ค.ศ. 1967</p> <p>พวกนักศึกษาหัวรุนแรงประมาณหนึ่งสี่พิมพ์ประชาชนรายวันว่าเป็นหนังสือของพวกปัญญาชนชั้นกลาง ชั้นต่ำ (Petty Bourgeois intellectual)</p> <p>ภายใต้คำขวัญของเมาที่ "จงชำระทุกชั้นตำแหน่งของชนชั้นต่างๆ ให้โรมลทิน", พวกพิทักษ์แดงถูกกำจัดออกไปจากตำแหน่งสำคัญที่มีความรับผิดชอบสูงและถูกส่งออกไปสู่ชนบทเพื่อให้การศึกษาแก่ชาวนา</p>	
ตุลาคม	<p>การประชุมคณะกรรมการกลางครั้งที่ 12 ขับหลิวเซาซี ออกจากพรรค</p> <p>การปฏิวัติวัฒนธรรมด้วยวิธีการรุนแรงยุติลงและเริ่มสร้างองค์กรของพรรคใหม่</p> <p>เริ่มกระจ่ายอำนาจไปสู่แหล่งกสิกรรมอุตสาหกรรมการศึกษาและการสาธารณสุข</p>	
1969	มีนาคม	<p>รัสเซียกับจีนแดงปะทะกันที่แม่น้ำยูซูรี (Ussuri River) ทางฝ่ายทางเร่งเตรียมตัวเพื่อสงคราม</p>
เมษายน	<p>สภาสูงของพรรคประชุมครั้ง 9 ปรับปรุงธรรมนูญของพรรค ยอมรับความคิดของเมาว่าเป็นลัทธิมาร์กซ์และเลนินในยุคใหม่ และแต่งตั้งลินเปียวเป็นทายาทสืบอำนาจต่อจากเมา</p> <p>เลือกสมัชชิกคณะกรรมการกลางและมีผู้แทนจากกองทัพปลดแอกมากขึ้น</p>	
พฤษภาคม	<p>ลินเปียวประกาศว่าปฏิวัติวัฒนธรรมเปิดฉากใหม่ในการปฏิวัติที่ยิ่งยิ่งในจีน</p> <p>กระตือรือร้นสร้างกลไกองค์กรของพรรคตามมณฑลต่างๆ ผู้นำฝ่ายทหารร่างบัญชีรายชื่อและคัดเลือกสมาชิกเพื่อตำแหน่งต่างๆ ของพรรค</p>	

กรกฎาคม๓	รัฐบาลสหรัฐอเมริกาประกาศลดหย่อนการจำกัดขอบเขตการค้าและการท่องเที่ยวจีน	
กันยายน	นายก ร.ม.ท. รัสเซียบอกกับพมจู.เอนไลน์ในปักกิ่ง	
ตุลาคม	รัสเซียบอกกับจีนแคงค่าเงินการเจรจา	
ธันวาคม	การเจรจาเรื่องพรมแดน ทางฝ่ายต่างเร่งรีบเตรียมตัวเพื่อสงคราม	
1970	มกราคม	ปักกิ่งตกลงเจรจาระดับการทูตกับสหรัฐอเมริกาที่เมืองวอชิงตันประเทศโปแลนด์ การสื่อสารคมนาคมของจีนย้ำการสร้างพรรคขึ้นใหม่ ย้ำการเสริมสร้างพลังสามัคคีระหว่างกองทัพกับประชาชน และเสริมสร้างพลังเศรษฐกิจ เริ่มมีการกระโดดก้าวล้ำหน้าอีกในการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งหนังสือพิมพ์ของพรรคประชาชน
กันยายน	ประชุมคณะกรรมการกลาง ย้ำการสร้างพรรคความสามัคคีความเป็นปีกแฉกของพรรค	
ตุลาคม	คานาคาและอิตาลีรับรองจีนแคงเป็นทางการ	

หลักการว่าด้วย "ความขัดแย้ง" (Contradictions)

ไม่เคยปรากฏมาก่อนว่า ประเทศของเราจะรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นทุกวันนี้ ... อย่างไรก็ตาม นี่มิได้หมายความว่า จะไม่มีข้อขัดแย้งอีกเลยในสังคมของเรา ... เราได้เผชิญกับความขัดแย้งทางสังคมสองประเภท ความขัดแย้งในระหว่างพวกเราเองกับศัตรู และความขัดแย้งในประชาชนเอง ความขัดแย้งทั้งสองประเภทนี้มีลักษณะแตกต่างกันอย่างเด่นชัด... ในระดับนี้ของการสร้างสังคมนิยม ทุกชนชั้น ทุกระดับและสังคมกลุ่มต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้ให้ความเห็นชอบสนับสนุนและทำงานเพื่อการเสริมสร้างทางสังคม ล้วนอยู่ในระดับของประชาชน ในขณะที่บรรดาพลังกำลังของสังคมและกลุ่มต่าง ๆ นั้นได้คัดค้านการปฏิวัติทางสังคม และเป็นปฏิปักษ์ต่อและพยายามชักชวนทำลายการเสริมสร้างของสังคมนิยม ล้วนเป็นศัตรูของประชาชน ความขัดแย้งระหว่างพวกเรากับศัตรูเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน (ซึ่งจะแก้ไขโดยวิธีประชาธิปไตยนิยม) ต้องแก้ไขด้วยวิธีการต่อสู้ ภายในระดับชนชั้นต่าง ๆ ของประชาชนเอง ความขัดแย้งในระหว่างชนชั้นพรรมาชิทมิได้อยู่ในลักษณะเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน (และสามารถจะรู้จักแก้ไขโดยวิธีประชาธิปไตย)

เมื่อความขัดแย้งระหว่างพวกเราเองกับศัตรู และระหว่างประชาชนมีลักษณะแตกต่างกัน ความขัดแย้งเหล่านี้จึงต้องแก้ไขด้วยวิธีต่างกัน โดยสรุป ความขัดแย้งระหว่างพวกเราเองกับศัตรู เป็นเรื่องของการขัดแย้งระหว่างเรากับศัตรู ในขณะที่ความขัดแย้งในประชาชนเองเป็นเรื่องของการแบ่งแยกซึ่งากว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด

ในขณะที่เรายืนหยัดอยู่เพื่อเสรีภาพ โดยผู้นำและประชาธิปไตยโดยอยู่ภายใต้การหางานที่ อยู่ศูนย์กลางนี้ โดยนัยนี้ เรามีได้หมายความว่า จะมีการใช้กำลังเพื่อรู้จักเรื่องต่าง ๆ ทางอุดมการณ์ และรู้จักคำถามที่เกี่ยวกับการแบ่งแยกความถูกต้องและความผิดในประชาชนแก่อย่างใด การพยายามแก้ไข รู้จักเรื่องต่าง ๆ ทางอุดมการณ์หรือคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับความผิดชอบชั่วดีด้วยวิถีทางของฝ่ายบริหาร หรือด้วยวิธีใช้กำลังนั้นนอกจากจะไม่ไต่ผลแล้ว ยังจะเป็นอันครายด้วย เราไม่สามารถจะล้มล้างศาสนา โดยคำสั่งของฝ่ายบริหาร และเราจะห้ามคนนับถือศาสนาไม่ได้เช่นกัน เราจะบังคับให้ประชาชนเลิกถือ คตินิยมและเชื่อในสัทธรรมาคัมมิได้ การที่จะรู้จักเรื่องต่าง ๆ ทางอุดมการณ์และความขัดแย้งในประเด็นต่าง ๆ ในหมู่ประชาชนนั้น เราใช้วิธีเดียวคือตามวิถีทางของประชาธิปไตยโดยด้วยวิธีเจรจาถกเถียงกัน ด้วยวิธีวิจารณ์แก่สิ่งกลม และให้การศึกษาก็เข้าใจ มิใช่ใช้กำลังบังคับ หรือวิธีอื่นใดเหมือน

ใน ค.ศ. 1942 เราได้หาวิธีพรรณนาหลักการของ "การรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ของการวิจารณ์และความสามัคคี" เพื่อจะพรรณนาลักษณะแบบอย่างที่เป็นประชาธิปไตยนี้ที่จะสามารถรู้จัก ความขัดแย้งในมวลชน... บัดนี้ งานของเราคือการทำให้การต่อสู้ที่จะแผ่ขยายและทำให้วิธีนี้ดีขึ้นใน ทุกชนชั้นระดับของประชาชน เราต้องการให้โรงงาน สหกรณ์ ธุรกิจ โรงเรียน สถานข้าราชการ ที่สาธารณะ ทั้งหมด หรืออีกประการหนึ่ง ประชาชนทั้งหมดของเราทร้อยล้านใช้วิธีนี้จึงกล่าวเพื่อแก้ไขรู้จักความขัดแย้ง ในมวลชนเอง

ยังมีคนที่ต่อต้านการปฏิวัติอยู่แต่ก็ไม่มากนัก... บางคนว่าไม่มีเลย และทุกคนก็อยู่ในสงบ
 กันดี เราทุกคนสามารถจะซ่อนพออนิจท่าเข้านอนกันได้ แต่ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีใ้ค่าเงินไปทางนี้ ข้อ
 เที่ยงจริงมีอยู่ว่า ยังคงมีผู้ต่อต้านการปฏิวัติ ... และเราจะต้องดำเนินการต่อสู้ต่อไป จะคงเป็นที่เข้า
 ใจกันว่า บรรดาผู้ที่ต่อต้านการปฏิวัติที่ยังซุกซ่อนหลบหนีอยู่นั้น ส่วนใหญ่จะยังไม่เลิกล้มการต่อสู้ แต่จะ
 ฉวยโอกาสร่ำท่าที่จะอำนวยความสะดวกในการก่อความเคียดแค้น และบรรดานักจักรวรรดินิยมชาวอเมริกาและก๊กของ
 เจียงไคเช็คก็ยังคงส่งสายลับเข้ามาปฏิบัติภารกิจกวาดล้างอย่างสม่ำเสมอ แม้กระทั่งเมื่อพวกต่อต้าน
 การปฏิวัติจะถูกกำจัดจนหมดสิ้นแล้วก็จะมีปรากฏกลุ่มใหม่ต่อต้าน ถ้าเราละเลยไม่เอาใจใส่ระมัดระวัง
 ระวัง ก็ถูกหลอกทบทวน และจะต้องหนทุกรัฐบาลสำหรับการละเลยนี้ ที่โลกก็ตามที่ปรากฏว่ามีพวกต่อต้านการ
 ปฏิวัติกระทำการเคียดแค้น พวกนี้จะต้องถูกปราบปรามให้ถึงรากถึงโคน

ความขัดแย้งในทุกระดับชั้นของประชาชนนี้ก็มีปรากฏในหมู่ปัญญาชนด้วย ... สหาย ของ
 เราหลายคนเข้ากับพวกปัญญาชนไม่ได้ สภาพของเราเหล่านี้แข็งเกินไป ซากการนับถือ ผลงานของเหล่า
 ปัญญาชน และแทรกแซงในเรื่องวิชาการและทางวัฒนธรรมไทยที่ไม่มีใครร้องขอ เราต้องซัดจกข้อบกพร่อง
 ดังกล่าวนี้อีลี่ย

ประชาชนอาจจะถามว่า เมื่อคนส่วนใหญ่ในประเทศของเรายอมรับลัทธิมาร์กซ์ว่าเป็นอุดม
 การณ์นำทางแล้ว จะมีการวิพากษ์วิจารณ์ลัทธินี้ให้หรือไม่? แน่นอนว่าได้ ในฐานะที่เป็นลัทธิทางวิทยา-
 ศาสตร์ ลัทธิมาร์กซ์ย่อมไม่เกรงต่อการวิพากษ์วิจารณ์ ถ้าลัทธินี้เกรงกลัวและพ่ายแพ้ในการถกเถียง ก็
 เป็นอุดมการณ์ที่ไร้ค่า ... ผู้ที่เลื่อมใสลัทธินี้ควรจะไม่เกรงกลัว ต่อการวิพากษ์วิจารณ์จากการโค (ของ
 สังคม) ตรงกันข้าม เขาควรจะทำตนให้แกร่งกล้า และปรับปรุงตนเอง และเอาชนะในการวิพากษ์วิ-
 วิจารณ์ และในพายุโหมร้ายของการต่อสู้ การต่อสู้ต่อต้านความคิดในทางที่ผิดนี้เปรียบประดุจการดิ้นรนดิ้น
 กันโรคร้าย คนที่สามารถซัดจกโรคร้ายไซ้เจ็บหลังจากการดิ้นรนดิ้น ย่อมจะรู้สึกตนเองเป็นอิสระปลอดภัย
 การปลูกพืชพันธุ์ในบ้านที่มีอากาศร้อนย่อมจะไม่เติบโตแข็งแรงทนทาน จึงกำเนินนโยบายให้ดอกไม้หลาย
 ร้อยดอกนั้นบานสพรั่ง และให้ความพึงพอใจในการแสดงความคิด นโยบายจะต้องไม่อ่อนน้อม แต่จะต้อง
 มีการเสริมสร้างลัทธิมาร์กซ์เป็นหนึ่งในค่านิยมการณ์... ภัยการใช้ชีวิตถกเถียง วิพากษ์วิจารณ์ และ
 ให้เหตุผลนี้เท่านั้นจะทำให้เราสามารถแก้ไขความคิดอ่านของตนเองให้ถูกต้องเอาชนะความคิดในทางที่
 ผิด และสามารถซัดจกประเด็นต่าง ๆ ไปเสียได้

ในแวดวงวิถีชีวิตทางการเมืองของประเทศเรา ประชาชนของเราจะซัดจกได้ทุกอย่างไร
 ว่าสิ่งใดผิดสิ่งใดถูกในการกระทำและคำพูดของเรา ... เราเชื่อว่า ถ้าจะกล่าวให้กว้างขึ้น คำพูดและ
 การกระทำของเราสามารถจะเป็นที่ซัดจกว่าถูกต้องเพียงใดโดยพิจารณาว่า

1. ช่วยสร้างสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในมวลชนของเราที่ต่างเชื้อชาติและ
 ช่วยให้มีใ้การแบ่งแยกกัน
2. คำพูดหรือการกระทำที่มีลักษณะ เป็นประโยชน์ มีใ้เป็นภัยต่อการแปรเปลี่ยน และ
 เสริมสร้างสังคมแบบสังคมนิยม
3. ช่วยเสริมสร้าง มีใ้ทำลายหรือทำให้การเผด็จการแบบประชาธิปไตยของประชาชน
 อ่อนลง

4. ช่วยเสริมสร้าง มิใช่ทำลายหรือทำให้ระบอบประชาธิปไตยแบบรวมอำนาจ อยู่ที่ศูนย์กลาง
 กลางอ่อนลง

5. มีแนวโน้มเสริมสร้าง มิใช่ฉีกหรือทำให้ความเป็นผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์อ่อนลง

6. มีประโยชน์ มิใช่เป็นภัยต่อความเป็นปึกแผ่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสังคมนิยมแห่งชาติ
 และของบรรดาผู้รักสันติภาพในโลก

ทั้งหมดทั้งกล่าวนั้น ที่สำคัญคือวิถีทางสังคมนิยมและความเป็นผู้นำของพรรค บรรดาวิธีการ
 ต่าง ๆ นั้นขึ้นเพื่อสนับสนุน มิใช่ขัดขวาง การถกเถียงกันโดยเสรีในคำถวมนานาชนิกของคน ... เมื่อคนส่วน
 ใหญ่มีวิถีทางที่เด่นชัดที่จะดำเนินไป การวิพากษ์วิจารณ์และการวิจารณ์ตนเอง ก็จะดำเนินไปได้ในทางที่ถูกต้อง
 และวิธีการต่าง ๆ นี้จะนำไปประยุกต์ใช้กับคำพูดและการกระทำของคนได้ในการชี้ชัดว่า ตนเองนั้นเปรียบประ
 ดุจดอกไม้ที่หอมหวาน หรือวัชพืชที่มีพิษสง

สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นั้น เป็นสิ่งที่เนื่องมาจากสภาพการณ์ทางประวัติศาสตร์ของประเทศเรา
 เมื่อทุกชาติสังคมนิยมมีสถานการณ์ต่างกัน และมีพรรคคอมมิวนิสต์ที่ต่างกัน เราไม่คิดว่า ชาติอื่นและพรรคอื่นใด
 ต้องหรือจำเป็นต้องทำตามเงื่อนไขหรือข้อมติทางของจีนเสมอไป

แปลจาก Mao Tse - Tung "On the Correct Handling of Contradiction

1957"

หลักการว่าด้วย "เลือกกระดาม"

(ใน ค.ศ. 1940 เมาเซทุงไค้เขียนว่า) ระบบอุดมการณ์และระบบสังคมนิยมของลัทธิ นายทุน ... ก็เหมือนคนที่ไถ่ค้าย จมน้ำค้ายไค้เร็วปานประหนึ่งอาทิตย์อัสดงดับเหลี่ยมเขา ... ใน ทางตรงกันข้ามระบบอุดมการณ์ของคอมมิวนิสต์ และระบบสังคมนิยมเปรียบประดุจคนหนุ่มสาว และกำลังแผ่ ขยายออกไปทั่วโลกปานแผ่นดินจะถล่มและคว่ำอำนาจฟ้าผ่า ... ความรุนแรงอย่างสุดขั้วยิ่งของอำนาจพลัง มีคณียังคงมีพลังเหลืออยู่ นับเป็นการต่อสู้ในชั้นปลายและมวลชนกำลังก้าวไปสู่ชัยชนะ ... การขยับเขยื้อน หินย่อมจะทับนิ้วเท้าตนเองเท่านั้นเอง "เป็นคำพิพากษาของคนที่รับบรรยายการกระทำของคนใจ คนที่ ค่อกำหนดการปฏิวัติในทุกประเทศก็เป็นคนใจแบบนี้ พฤติการณ์ในรูปต่าง ๆ กันในการปราบปรามนักปฏิวัติสิ้น สุดลงในชั้นปลายในการปลุกเร้าคนให้ทำการปฏิวัติกันในวงกว้างขึ้นและรุนแรงขึ้น ...

(ใน ค.ศ. 1954 เมาเซทุง ไค้เขียนว่า) แคนแผนการณ์ของบรรดาผู้ต่อต้านการปฏิวัติ ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่จะชักชวนชาวจีนมิให้ประสพชัยชนะถาวรต้องล้มเหลว ในโลกปัจจุบันนี้ประ ชาธิปไตยเป็นกระแสที่สำคัญด้วย (main current?) และปฏิกริยาต่อต้านประชาธิปไตยเป็นเพียงกระแส น้่านวนไถ่ค้าย การต่อต้านเป็นการพยายามกวาดล้างอิสรภาพ และประชาธิปไตยของชาติและประชาชน แต่สายน้ำวนนี้จะไม่วันกลายเป็นกระแสน้ำใหญ่ไปได้

จุดมุ่งหมายของเรา คือการคลมบรรดาให้พรรคการเมืองและประชาชนทั้งปวงให้เกิดความ มั่นใจว่า การปฏิวัติจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน ... เราจะต้องทำให้พวกเขามีความเชื่อมั่นว่า ชาวจีน นี้เป็นของประชาชนจีน มิได้เป็นของพวกที่มีปฏิกริยาต่อต้าน มีนิทานโบราณหนึ่งชื่อ "เข่าของปู่โจ้จั้งขยับ เขยื้อนภูเขาย่างไร" ... ทุกวันนี้ มีสองภูเขายักษ์สูงบนหลังไหล่ของชาวจีน: ลัทธิจักรวรรดิ นิยมและลัทธิศึกษาศาวามิถักกิ พรรคคอมมิวนิสต์จีนไค้มีงมมานานแล้วที่จะชกทั้งสองลัทธินี้ ...

(ใน ค.ศ. 1949 เมาเซทุงไค้เขียนว่า) เราว่า: "ลัทธิจักรวรรดินิยมเลวร้าย" มัน ก็หมายความว่า ลักษณะโดยเมื่อเก่าของลัทธินี้แปรเปลี่ยนเป็นอื่นไปมิได้ จนกว่าจะถึงวันสิ้นสุดของมัน องค์ประกอบของลัทธินี้จะไม่วางอาวูช (มีคแต่เนื้อ - แปล) หรือกลับใจเป็นพระพุทธรเจ้าไค้ ... เป็นการ ไร้ประโยชน์ที่จะหวังเกลี้ยกล่อมพวกจีนปฏิกริยาต่อต้านและพวกจักรวรรดินิยมให้เป็นคนดีและกลับเนื้อกลับตัว ภูมิกษอมชัวคิไค้ มีวิธีเดียวคือการต่อสู้กับคนพวกนี้ ... แลความชั่วร้ายของลัทธิจักรวรรดินิยมให้ปรากฏ เร่งเร้ากระทุญ้ยุทธ์มันทำให้มันพ่ายแพ้และลงโทษอาชญากรรมของมัน และอนุญาตให้ประพตูกินให้ถูกต้อง เท่านั้นและจำกัดขอบเขตที่ยังให้พวกนี้พูดหรือกระทำคนป่าเถื่อน

วันที่ 12 ตุลาคม 1942 เมาเซทุงไค้วิจยลักษณะเนื้อแท้ของกำลังของฝ่ายปฏิกริยาต่อต้าน ซึ่งคุเข้มแข็งภายนอก หว่าอ่อนอยู่ในที่ และได้เตือนบรรดานักปฏิวัติมิให้ยอมคนนำไปในทางที่ผิดในสถาน การณ์ที่นิวเดิน เขาไค้เขียนว่า

ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ บรรดาผู้ที่มีปฏิกริยาต่อต้านการปฏิวัติในสภาพที่จะสลาย ทั่วลงนั้นจะพยายามทุกวิถีทางอย่างคนใจจะคายที่จะเกาะถึบบรรดานักปฏิวัติ และนักปฏิวัติบางคนมีที่ท้าวา จะหลงคล้อยตามเชื่อว่าพวกปฏิกริยาต่อต้านมีกำลัง ซึ่งซ่อนเร้นความอ่อนเปลี้ยเพลียแรง และล้มเหลวใน การยึดหลักแก่นแท้ที่ว่า ศัตรูของนกกำลังจะสลายตัวในขณะที่ตนเองกำลังจะไปถึงเส้นชัย

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1946 เมฆาเซกุงโคแสดงความคิดเห็นของตนว่า บรรดาผู้มี
ปฏิภิกิริยาต่อต้านการปฏิวัติเป็นเล็กระคาย เขาได้เขียนว่า.-

บรรดาผู้มีปฏิภิกิริยาต่อต้านการปฏิวัติเป็นเล็กระคาย ผู้มีที่หน้าเกรงขามแต่โดยเนื้อแท้
แล้วพลังของคนไม่ยิ่งใหญ่นัก ถ้าคิดให้ตลอดยาวนาน อำนาจพลังที่แท้จริงหาได้อยู่ที่ผู้มีปฏิภิกิริยาต่อต้านไม่
หากแต่อยู่ที่ปวงชนก่อนการปฏิวัติในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1917 ในรัสเซียนั้น ฝ่ายใดเล่าที่มีความเข้มแข็ง
กว่า โดยชีวเดิน พระเจ้าซาร์ ในเวลานั้นทรงมีอำนาจ แต่แล้วก็ถูกกวาดล้างไปในทันทีในการปฏิวัติเดือน
กุมภาพันธ์ ในนั้นปลายพลังอำนาจของรัสเซียอยู่ที่ฝ่ายพวกกรรมกร ชาวนา และทหารที่เป็นโซเวียต พระ
เจ้าซาร์ทรงเป็นเล็กระคาย อิตเลอร์เองครั้งหนึ่งก็คิดว่ามีอำนาจมากมิใช่หรือ แต่ประวัติศาสตร์ก็ได้
พิสูจน์แล้วว่า เขาเป็นเพียงเล็กระคาย เช่นเดียวกับมุสโสลินี และลัทธิจักรวรรดินิยมของญี่ปุ่น ในคาน
หนึ่งประเทศรัสเซียและประชาธิปไตยและผู้รักษาเสรีภาพของชาติต่าง ๆ มีอำนาจมากกว่าที่ได้คาดไว้นัก

เจียง ไค เชค และผู้ที่สนับสนุนเขา และบรรดาชาวอเมริกาที่มีปฏิภิกิริยาต่อต้านการปฏิ
วัติก็เป็นเล็กระคาย เมื่อเอ่ยถึงลัทธิจักรวรรดินิยมของอเมริกาคนๆรู้สึกว่ ลัทธินี้มีอำนาจเหลือเกิน
และบรรดาคนจีนที่มีปฏิภิกิริยาต่อต้านก็ใช้อำนาจ "ของอเมริกา" มาข่มขู่คุกคามคนจีน แต่บรรดาอเมริกันที่
มีปฏิภิกิริยาต่อต้านก็เช่นเดียวกันกับพวกปฏิภิกิริยาต่อต้านอื่นในประวัติศาสตร์ จะได้รับการพิสูจน์ว่าตามพลัง
กำลังอำนาจแต่อย่างใดในอเมริกาเองก็มีประชาชนอีกประเภทที่มีพลังอำนาจนี้เป็นประชาชนชาวอเมริกา
นั่นเอง

พลังของจักรวรรดินิยมอเมริกันนี้เป็นเพียงชีวเดิน และไม่ยั่งยืน วิกฤติการณ์ประจำวันได้
ทำลายจักรวรรดินิยมอเมริกันประหนึ่งภูเขาสไฟ จักรวรรดินิยมอเมริกันเหมือนหนึ่งสิ่งอยู่บนภูเขาสไฟ ภาย
ใต้ความเกรียงของสถานการณ์ พวกจักรวรรดินิยมอเมริกันได้วางแผนการณ์ที่จะให้โลกตกเป็นทาสของตน
และกำลังก่อความวุ่นวายเป็นจรวดเหมือนสคว่ำป่าเถื่อนในยุโรป อาเซียและในที่ต่าง ๆ การรวมกำลัง
ของฝ่ายมีปฏิภิกิริยาต่อต้านในประเทศทั้งหมด ประชาชนโคสติกส่วนที่เลวร้ายของมนุษย์ออกเขาได้รวบรวม
กำลังตั้งค่ายจักรวรรดินิยมต่อต้านประชาธิปไตยและกำลังของประชาธิปไตยทั้งหมดที่นำโดยรัสเซีย และ
เตรียมรบด้วยความหวังว่าสักวันหนึ่งในอนาคตที่เลือนลาง คนเองอาจจะได้ก่อสร้างโลกครั้งที่สาม และ
ทำลายกำลังของประชาธิปไตย นี่เป็นแผนการณ์ที่รุนแรงนัก ... เราค้นหาที่เหนือกว่า มิใช่ศัตรู

(ใน ค.ศ. 1948 เมฆาโคกล่าวเพิ่มเติมเป็นการเตือนว่า.-) เราเป็นปฏิภิกิริยาต่อต้านการ
ประเมินกำลังของศัตรูผิดพลาด ... เป็นการถูกต้องที่เหยียดศัตรู เราสามารถและมีความมั่นใจในการ
เอาชนะเหนือศัตรูของชาวจีนทั้งภายในและภายนอกประเทศ แต่เมื่อคำนึงถึงการต่อสู้แต่ละแห่งแต่ละ
ครั้ง (ไม่ว่าจะเป็นการต่อสู้ทางทหาร การเมือง เศรษฐกิจและอุดมการณ์) เราจะต้องไม่ละเลยศัตรู
ในทางตรงกันข้าม เราควรจะเอาจริงเอาจังกับศัตรูและมุ่งกำลังทั้งหมดของเราในการต่อสู้ ด้วยวิธีนี้
เท่านั้นจึงจะประสบชัยชนะ ในขณะที่เราได้ชี้แจงอย่างถูกต้องว่า โดยทั่วไปและโดยกลวิธีแล้ว เรา
ควรเหยียดหยามศัตรู เราต้องไม่ละเลยในการต่อสู้แต่ละครั้งแต่ละแห่ง

(ใน ค.ศ. 1957 เมฆาโคกล่าวเพิ่มเติมว่า) ในสงคราม ยุทธภูมิต้องเป็นการรบทั่วข้อ
ทั่ว และทำลายข้าศึกเป็นส่วน ๆ ไป การสร้างโรงงานต้องสร้างเป็นแห่ง ๆ ไป ชาวนาทำการเพาะ
ปลูกเป็นนาเป็นแห่ง ๆ ไป ก็เช่นเดียวกับการกินข้าว โดยกลวิธี เราทำเป็นไม่ใส่ใจกับการกิน เราทาน

ข้าวที่ละคำ จะกลืนกินทุกอย่างมิได้ในหนึ่งปากหนึ่งคำ นี่ก็คือการแก้ปัญหาเป็นครั้งเป็นมือเป็นคราวไป และในทางฝ่ายทหาร ก็เรียกว่าการทำลายศัตรูเป็นส่วน ๆ ไป

(ใน ค.ศ. 1957 เม่าไท่กัถ่าวว่า) ข้าพเจ้าคิดว่า ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบันก็คือ การที่มตะวันออกปรากฏเห็นชัดเหมือนลมตะวันตก ... ถ้าวิบุรุษจักรวรรดินิยมมุ่งมั่นที่จะก่อสงครามโลกครั้งที่สาม ก็ไม่มีมตะวันออกที่จะบรรลุได้นอกจากเป็นผลของการเร่งรัดให้รวมพลังคนแบบลัทธินายทุนท้องถิ่นกาลหายนะเร็วยิ่งขึ้น ... เราเป็นหยักอย่างเด็ดเดี่ยวเพื่อสันติภาพและต่อต้านสงคราม แต่ตัวพวกจักรวรรดินิยมยืนยันที่จะก่อสงครามอีก เราก็ไม่ควรหวาดหวั่นไป

(เม่าไท่กัถ่าวสรุปข้อสังเกตการณ์ของคนเกี่ยวกับสถานการณ์ใน ค.ศ. 1958 ว่า) พวกจักรวรรดินิยมอเมริกันได้สร้างความตึงเครียดในส่วนต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นการพยายามที่จะให้บรรลุจุดหมายปลายทางของการก้าวร้าวรุกราน และให้คนทั้งโลกตกเป็นทาสของคน ... ถ้าการบุกขูดลัทธินายทุนของอเมริกามีแนวโน้มที่จะดำเนินการก้าวร้าวรุกรานและทำสงคราม ก็ย่อมจะถึงวันหนึ่งที่คนทั่วโลกจะจับชาวอเมริกาแขวนคอ ชกตากรรมนี้รอคอยการสมคบคิดของประเทศสหรัฐอเมริกา

ลัทธิจักรวรรดินิยมจะไม่อยู่ชั่ววันจันทร์ เพราะได้กระทำการชั่วร้ายนابخการ ทำให้เกิดความมัวหมองและเป็นการท่อนหลังบรรดานักปฏิวัติของประเทศต่าง ๆ มันได้ใช้กำลังบีบบังคับยึดและครอบครองอาณานิคมและกึ่งอาณานิคม และได้สร้างฐานทัพทหารขึ้นมากมาย มันคุกคามสันติภาพด้วยกลุ่บุทธิโซคอมมิวนิสต์ ลัทธิจักรวรรดินิยมกับบังคับให้โลกประมาณ 90 ๕ ลุกฮือขึ้นต่อต้านและเตรียมต่อสู้มัน ลัทธิจักรวรรดินิยมยังคงมีอยู่และคืบกรน ชูตะคอกคุกคามคามวิถีทางของมันในเอเชีย อัฟริกา และลาตินอเมริกา พวกจักรวรรดินิยมยังก่อกวนเข้มเหง่ผู้คนในประเทศของตนในตะวันตก แต่ลักษณะการณ์นี้จะต้องแปรเปลี่ยนไป เป็นงานของคนทั่วโลกที่จะทำให้การก้าวร้าวรุกรานและการก่อกวนเข้มเหง่ซึ่งกระทำโดยลัทธิจักรวรรดินิยม และโดยเฉพาะโดยพวกจักรวรรดินิยมอเมริกานี้ให้ถึงกาลสิ้นสุดลง.

แปลจาก Mao Tse tung "Paper Tigers" 1958 Imperialism and all Peactionaries are Paper Tigers, Foreign Languages Press, 1958, 123 pages.

ให้จีนและรัสเซียค้าสังคมนิยม และบรรดานักปฏิวัติทั่วโลกแตกความสามัคคีกัน เพื่อจะทำลายที่ละอย่างไป

ในขณะที่ได้ทำการก้าวร้าวรุกรานต่อต้านและควบคุมโซนกลางระหว่างอเมริกาและค่ายสังคมนิยมนี้ ลัทธิจักรวรรดินิยมของอเมริกาก็กำลังดำเนินนโยบายโดยวิธีสันติอย่างค่อยเป็นค่อยไปด้วยความหวังอย่างเลือนลางที่จะฟื้นฟูสหราชอาณาจักรในประเทศสังคมนิยม และในอีกด้านตรงกันข้ามนี้ ลัทธิจักรวรรดินิยมของอเมริกาก็กำลังทวีการรุกรานค่ายสังคมนิยมด้วยกำลัง

เมื่อเผชิญกับศัตรูร่วมกันเช่นนี้ ชาวจีนและรัสเซียได้เรียกร้องให้พรรคของทั้งสองฝ่ายและสองประเทศมีความสามัคคีกันตามพื้นฐานลัทธิคาร์ล มาร์กซ์ เลนิน และลัทธิชนชั้นกรรมาชีพสากลและร่วมกันต่อสู้

พรรคคอมมิวนิสต์ของจีนและรัสเซียได้ดำเนินการร่วมกันในการสร้างรักษาและเสริมสร้างพลังของความสามัคคีไว้เสมอ

ทั้งนี้ การที่ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายต้องประสบความยากลำบากและต้องประสบความเสียหายในอดีตนั้น หากได้เป็นความผิดของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งย่อมเป็นการตรงข้ามกับความปรารถนาของชาวจีนรัสเซียปวงชนของบรรดารัฐสังคมนิยมและของโลก

เรามีความเชื่อว่า ความยากลำบากที่ได้ปรากฏเป็นบางครั้งบางคราวระหว่างจีนและรัสเซียระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์ของทั้งสองฝ่าย ล้วนเป็นเหตุการณ์เกิดขึ้นในอดีตและย่อมจะซจิดเสียไคอย่างค่อยเป็นค่อยไป ความสามัคคีของสองชาตินี้ย่อมจะสามารถได้รับการฟื้นฟูและเสริมสร้างพลังได้

ภราครภาพและมิตรภาพทางทหารระหว่างสองชาติเป็นนิรันดร์ภาพ ไม่มีผู้ใดและกำลังใดจะสามารถทำลายมิตรภาพนี้เสียได้ ... ชาวจีนเป็นมิตรที่เชื่อถือไคมากที่สุดของชาวรัสเซีย จะยืนหยัดอยู่เคียงข้างกันในทุกสถานการณ์

"Khrushchev The Betrayal," an Article distributed by Hsinhua the Chinese communist Press Agency. N.6., '64 "Text from" Excerps from 'Peking De-iation,' N.Y. Times. p. 9. 1.7, '64. Quoted from The Russian-Chinese Rift, p. 157.

หลักการว่าด้วย "การกอบกู้อิสรภาพของชาติ" (National Liberation)

การกอบกู้อิสรภาพของชาติ: ทัศนะของปักกิ่ง

บรรดาชาติต่าง ๆ และประชาชนของทวีปเอเชีย อัฟริกา และลาตินอเมริกา ได้เผชิญกับหน้าที่การงานที่หนักหน่วงและรีบเร่ง คือ การต่อสู้กับลัทธิจักรวรรดินิยม

ประวัติศาสตร์ได้มอบความไว้วางใจในการให้พรรคชนธิปไตยในทวีปเหล่านี้เป็นผู้ดำเนินการต่อต้านจักรวรรดินิยมลัทธิอาณานิคมทั้งแบบเก่าและใหม่ เพื่ออิสรภาพของชาติและประชาธิปไตยของประชาชน ให้เป็นศูนย์กลางอยู่ในแนวหน้าของขบวนการปฏิวัติเพื่อประชาธิปไตยของปวงชน และต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อลัทธิสังคมนิยมในอนาคต

ในทวีปเหล่านี้ ประชาชนส่วนใหญ่ต่างปฏิเสธที่จะเป็นทาสจักรวรรดินิยม ปวงชนนี้รวมทั้งบรรดากรรมกร ชาวนา ปัญญาชน ชนชั้นกลางที่อยู่ในระดับต่ำ และชนชั้นกลางที่รักชาติ แม้กระทั่งพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ และบรรดาชนชั้นสูงซึ่งมีความรักชาติ

ในระดับพื้นฐานของการเป็นพันธมิตรระหว่างบรรดากรรมกรและชาวนานี้เอง ที่ชนชั้นกรมาชีพและพรรคของคนต้องพยายามรวมกับระดิมทุกชนชั้นและเริ่มตั้งแนวหน้าต่อต้านลัทธิจักรวรรดินิยมและบรรดาผู้ขอมคนเป็นราชวงศ์ของลัทธินี้ และเพื่อที่จะให้แนวหน้าสามารถรวมตัวกันและแผ่ขยายออกไป มันก็เป็นภาระจำเป็นที่พรรคกรมาชีพนั้นควรจะสร้างไว้ซึ่งอุดมการณ์การเมือง และองค์การของตนให้มีความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง และยืนหยัดในหลักการของการทำการปฏิวัติ

แปลจาก On National Liberation : Peking's View, หน้า 155, From Letters sent by the Com. Party of china to the Communist Party of the Soviet Union, June 14, 1963. Quoted from The Russian-Chinese Rift.

การกอบกู้อิสรภาพ : ทศนคติของมอสโคว์

ยังมีปัญหาหนึ่งที่สำคัญ คือ ... ความสัมพันธ์ระหว่างการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพนานาชาติ และการกอบกู้เอกราชโดยประชาชนของทวีปเอเชีย ออฟริกา และลาตินอเมริกา...

สหชาวจีนจะแก้ปัญหานี้อย่างไร? นี่เป็นเรื่องที่ปรากฏเด่นชัดได้จาก "ทฤษฎี" ใหม่ของพวกเขาเอง ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความขัดแย้งในยุคของเรานั้น เป็นการขัดแย้งที่หาได้เกิดขึ้นระหว่างลัทธิสังคมนิยมและลัทธิจักรวรรดินิยม หากแต่เกิดขึ้นระหว่างการกอบกู้อิสรภาพและลัทธิจักรวรรดินิยม ในทัศนะของสหชาวจีน ความขัดแย้งนี้มีได้เป็นระบบโลกของสังคมนิยม มิได้เป็นการต่อสู้โดยชนชั้นกรรมาชีพนานาชาติซึ่งเป็นปฏิบัติการชี้นำวิญญูในการต่อสู้กับลัทธิจักรวรรดินิยม แต่เป็นความขัดแย้งตามระบบโลกของขบวนการกอบกู้อิสรภาพ

โดยนัยนี้ สหชาวจีนได้แสดงความหวังไว้อย่างเด่นชัดที่จะโน้มน้าวใจคนอาเซียอฟริกา และลาตินอเมริกา ... แต่ขออย่าให้ผู้ใดหลงเชื่อทฤษฎีนี้เป็นอันขาด ทฤษฎีที่โดยความจริงแล้วไม่ว่านักทฤษฎีชาวจีนจะต้องการหรือไม่ก็ตาม เป็นไปเพื่อแยกให้การกอบกู้อิสรภาพนี้โคจรเหวี่ยงจากชนชั้นกรรมาชีพและ ... ระบบโลกของสังคมนิยม ทฤษฎีนี้เป็นตัวแทนของภยันตรายที่ยิ่งใหญ่ของการกอบกู้อิสรภาพไปในตัวของมันเอง

แปลจาก On National Liberation : **Moskow's** View,

From open letter by the **Communist** party of the soviet Union. Published in

Pravda J1. 14, 63. Text from Problems of Communism (a publication of the

United States Information Agency). 13;68. Mr. ap. '64. Quoted from The

Russian-Chinese Rift, หน้า 156